

en sådan visumansøgning ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås derfor, at det af udlændingeloven fremgår, hvilke helt grundlæggende betingelser en visumansøgning skal opfylde, og at en visumansøgning kun behandles, hvis disse betingelser er opfyldt. Hvis en visumansøgning ikke opfylder de grundlæggende betingelser, kan de danske repræsentationer afvise ansøgningen.

Det foreslås således, at det præciseres i udlændingeloven, at en visumansøgning kun kan behandles, hvis ansøgeren bor eller opholder sig lovligt i det land, hvor ansøgningen indgives, hvis ansøgningen indeholder de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse heraf, og hvis de i forbindelse med ansøgningen fremlagte dokumenter er fuldstændige og ægte.

Ifølge Schengenreglerne skal der altid foretages en vurdering af immigrationsrisikoen i forbindelse med en visumansøgning. Visumansøgerens personlige forhold, f.eks. civilstand, tilknytning til arbejdsmarkedet og om den pågældende har børn i hjemlandet, skal indgå ved denne vurdering. Det er således nødvendigt for at vurdere en visumansøgning, at ansøgeren giver disse oplysninger i visumansøgningsskemaet, der netop derfor indeholder særskilte rubrikker hertil.

Oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af en visumansøgning, er således også oplysninger om visumansøgerens personlige forhold.

Det bemærkes, at repræsentationerne allerede i dag efter de "Fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer", kap. V, har pligt til at gennemgå visumansøgningen og i den forbindelse påse, at skemaet er udfyldt fuldstændigt og korrekt.

Det bemærkes endvidere, at repræsentationernes sikring af, at de nødvendige oplysninger fremgår af visumansøgningsskemaet, er væsentlig for at sikre en så kort sagsbehandlingstid som mulig, idet Udlændingestyrelsen – i de tilfælde, hvor repræsentationen skal forelægge sagen for styrelsen – herved undgår yderligere ekspeditioner ved at skulle anmode ansøgeren om at fremkomme med disse oplysninger.

De danske repræsentationer skal – i det omfang det er nødvendigt – i forbindelse med modtagelse af en visumansøgning vejlede om, hvorledes visumansøgningen udfyldes fuldstændigt og korrekt.

Som nævnt i afsnit 2.3., foreslås det, at der indføres hjemmel til, at Udlændingestyrelsen kan betinge udstedelse af visum af, at den herboende reference stiller økonomisk sikkerhed for betaling af et beløb på 50.000 kr., og at en del af eller hele beløbet som udgangspunkt forfalder til betaling, hvis visumansøgeren benytter visummet til at søge videregående ophold

mv. Udlændingestyrelsens afgørelser om, at et beløb, som en herboende reference har stillet som økonomisk sikkerhed, forfalder til betaling, kan påklages til Integrationsministeriet.

Med henblik på at sikre, at den herboende reference i forbindelse med en eventuel senere sag om forfald til betaling af et beløb, som den pågældende har stillet som økonomisk sikkerhed – en sag som den pågældende er part i – får de partsbeføjelser, som følger af forvaltningsloven, dvs. adgang til aktindsigt, partshøring og begrundelse for afgørelsen, samt at sikre, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med en klage over en sådan afgørelse altid kan sende sagens akter til Integrationsministeriet, foreslås det endvidere, at repræsentationerne kan afvise en visumansøgning, hvis ansøgeren ikke giver samtykke til, at Udlændingestyrelsen og Integrationsministeriet i forbindelse med en sag om forfald til betaling af et beløb, som den herboende reference har stillet som økonomisk sikkerhed, kan videregive oplysninger, der indgår i sagen, til den herboende reference, og til, at Udlændingestyrelsen sender sagens akter til Integrationsministeriet ved påklage af en afgørelse i en sådan sag.

Efter den gældende viseringsinstruks skal de danske repræsentationer forelægge en ansøgning om transitvisum for Udlændingestyrelsen, hvis ansøgeren ikke har visum eller indrejsetilladelse til vedkommende tredjeland, eller rejseruten gennem Schengenområdet ikke kan anses for velbegrunder.

De danske repræsentationer har imidlertid – via det lokale konsulære samarbejde med Schengenlandene og tredjelande – langt bedre muligheder end Udlændingestyrelsen for at vurdere indrejsemulighederne i tredjelande samt rejseruter.

Det foreslås derfor, at de danske repræsentationer kan afvise en ansøgning om transitvisum, hvis ansøgeren ikke har visum eller indrejsetilladelse til vedkommende tredjeland, eller rejseruten gennem Schengenområdet ikke kan anses for velbegrunder.

Hvis repræsentationen er i tvivl om, hvorvidt en visumansøgning kan afvises, skal repræsentationen forelægge ansøgningen for Udlændingestyrelsen.

Endelig foreslås det, at repræsentationens beslutninger om afvisning er endelige og ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Integrationsministeriet vil anmode Udenrigsministeriet om at ændre viseringsinstruksen i overensstemmelse med forslaget.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 30.

Som det fremgår af afsnit 2.3., repræsenterer Danmark i flere lande andre nordiske lande. Repræsentationsaftalerne fungerer således, at de danske repræ-